



*Kirsten Wild pakt goud in Glasgow*

### **Van de redactie**

Tot de beste sporters ter wereld behoren is niet alleen weggelegd voor twintigers, de 35 jarige Kirsten Wild bewees het in Glasgow door twee gouden medailles te winnen met baanwielrennen. Deze tropische zomer zal ons niet alleen bijblijven door de verzengende hitte en stoffige droogte, maar ook door de geweldige prestaties van Nederlandse sporters in de vele disciplines waarop we de afgelopen tijd getraceerd werden. Wie is door die mooie prestaties niet geïnspireerd geraakt om bij de eigen sportieve doelstellingen er een tandje bij te doen?

In deze editie De Schakel van Jan van Herpen en het reisverslag van Peter die met zijn vrouw vanaf Bordeaux naar Santiago de Compostella gefietst is.

## De Schakel

### Jan van Herpen

Laat ik bij het begin beginnen. In 1972 geboren in Heesch, alwaar ik de lagere school heb overleefd. Na het Maasland College (Havo), in Oss, heb ik een studie voor computerprogrammeur afgerond.

Daarna was mijn studie gericht op de overname van de Bouwmaterialenhandel van mijn familie. Dus in deeltijd mijn papieren gehaald voor het ondernemerschap MKB, en daarna in de avonduren nog een HBO studie Marketing en Management. Helaas is het er niet van gekomen om het bedrijf te kunnen overnemen. Na wat omzwervingen via Karwei Schijndel en Karwei Helmond ben ik nu werkzaam bij Kombi Bouwmaterialen in Uden.

Op 17-jarige leeftijd heb ik mijn vrouw, Saskia, leren kennen. Heel klassiek was onze eerste ontmoeting in de Lunenburg te Loosbroek. In januari 1995 hebben we samen een huis gekocht aan de Sterappel in Uden en zijn we in april van dat jaar getrouwd. In 1998 werd onze eerste dochter Cynthia geboren en twee jaar later Lianne, onze tweede dochter, daarmee was ons gezin compleet.

Mijn sportieve carrière is als vijfjarig jongetje begonnen op het voetbalveld van HVCH in Heesch. Hier heb ik zelfs een paar jaar in de selectie mogen spelen.

Op 21 jarige leeftijd ben ik gestopt met voetballen. De trainingen en het werk waren niet meer te combineren en in een lager elftal voetballen was voor mij geen optie. Nadat ik in Uden ben komen wonen is het fietsen begonnen.

Met een paar buurmannen zijn we begonnen om een rondje te fietsen op de mountainbike. Dit ging steeds beter en steeds fanatieker. Alle toertochten tussen Gennep en Eindhoven zijn meerdere malen gereden. Zelfs kampeerweekeinden met de mountainbike naar La Roche-en-Ardenne en Houffalize stonden op de agenda.

De eerste ervaring met de wielrenfiets was de Ride-for-the-Roses in Waalwijk. Op een geleende fiets van Mart Verstegen heb ik toen in 2003 100km gereden voor het KWF. Een jaarlijks terugkerend evenement waaraan ik ieder jaar deelneem. Na een paar keer op een fiets van Mart, toch maar een oude fiets, speciaal voor deze tocht, gekocht die 1x per jaar uit de garage kwam.

Na een aantal fikse valpartijen met de mountainbike had ik 5 jaar geleden besloten om mijn mountainbike in te ruilen voor een echte racefiets. Mijn eerste tochtje was naar Den Bosch (voor een lekkere bossche bol) en weer terug. Mijn tweede tochtje was naar Groesbeek met al de heuveltjes erbij. Op de terugweg zag ik een groep uit Uden rijden en besloot er aan te sluiten.

Het bleek de C-groep van de club te zijn. Na leuke gesprekken tijdens de terugtocht heb ik besloten mij bij de club aan te sluiten. Echte grote tochten en beklimmingen, buiten alle Limburgse heuvels, heb ik nog niet gereden, maar boven aan mijn bucketlist staat toch wel de Mont Ventoux.

Wellicht komt het er nog een keertje van.

Graag geef ik de Schakel door aan **Richard van de Berg**



*De Ride for the Roses*

**Kermisborrel**

Een geslaagde kermisborrel bij het Stulpke op de Udense Markt. Na het volbrengen van de zondagse rit gingen veel leden op de uitnodiging in om enkele verfrissende drankjes tot zich te nemen.



## Peter v/d Hurk

### Fietsen naar Santiago

Van 11 mei tot 4 juni 2018 hebben Ria en ik gefietst van Bordeaux naar Santiago. Het was het vervolg op onze fietstocht van drie jaar geleden van Den Bosch naar Lourdes. Toen zijn we met een groep meegefietst. Nu zijn we op eigen houtje gegaan. Dat was veel zwaarder en lastiger, maar wel veel mooier vind ik, want je kunt doen en laten wat je wilt.

Onze pelgrimstocht begon op het vliegveld van Bordeaux op 1150 kilometer van Santiago. Onze fietsen gingen mee in het vliegtuig. Kost per vlucht en per fiets rond de 45 euro. Niet duur dus, maar op het vliegveld aangekomen moet je wel je fietsen uit de dozen halen en weer rijklaar maken. Dat is al met al een heel gedoe. Maar eenmaal klaar konden we op weg naar ons eerste hotel, helaas kilometers lang over drukke en onveilige autowegen.

Vervolgens hebben we 1 week door Frankrijk gefietst en 2½ week door Spanje. Onze lichtgewicht fietsen liepen lekker, maar toch moesten we stevig trappen vanwege de bagage (circa 15 kilo p.p.) en vanwege de talloze bergen en heuvels die je nou eenmaal over moet.



De eerste 150 kilometer door Les Landes waren lekker vlak, maar vanaf Baskenland ga je de bergen in. Je sportconditie komt dan goed van pas.

Echt trappen werd het pas op de rit van Valcarlos (8 km voorbij St Pied de Port) naar de Puerto de Ibaneta in Spanje. Over die klim van 18 kilometer hebben we vier uur gedaan, want we gingen niet harder dan stapvoets. Op de verdere 750 kilometer naar Santiago hebben we nog wel 4 a 5 van die hoge cols gehad, met op de top vaak regen of mist. Ook van het bergachtige Galicia (de laatste 200 kilometer) hebben we door de regen weinig meegekregen. Maar de overige dagen was het meestal goed fietsweer, zij het niet zo zonovergoten als in Nederland.

Het vinden van de route was niet moeilijk. De boekjes van Sweerman zijn heel duidelijk en goed. Ze bevatten ook interessante achtergrondinformatie. Verreweg de meeste pelgrims gaan te voet, maar Nederlanders en Vlamingen pakken ook graag de fiets. Enkelen van hen zijn we meerdere keren tegengekomen want je volgt toch wel min of meer dezelfde route.

De variatie aan overnachtingsadressen is enorm. We hebben enkele keren geslapen in albergues met slaapzalen. Die zijn spotgoedkoop, druk en gezellig, maar het gesnurk ging mij door merg en been. Daarom hebben we meestal ons heil gezocht in hostals. Via internet zijn die gemakkelijk te vinden en te reserveren. En ze zijn niet duur. Gemiddeld 50 euro per nacht. Een ontbijt met koffie, een croissant en een glaasje jus kost rond de 3,5 euro.

De Camino is eeuwenoud. Dat zie je nauwelijks aan de wegen en de voetpaden, maar wel aan de vele historische gebouwen en pelgrimsplaatsen waar je langs komt. O.a. de achthoekige Eunatekapel uit de 12<sup>de</sup> eeuw, de grote en prachtige kathedralen van Burgos en Leon, de historische bruggen bij Puente la Reina en over de Rio Orbigo, de grote kathedraal in Santiago met machtig orgelspel en een breed zwaaiend wierookvat, enz.

Er valt nog veel meer te vertellen, maar dat is niet nodig denk ik, want ieder loopt of fietst toch zijn eigen Camino. Bijzonder in ons geval waren de refuge in St Paul les Dax waar we de enige gasten waren maar wel met een zwerver voor de deur, de enthousiaste kussen in Burguete omdat ik een praatje kon maken in het Spaans, de Australische fietstoerist met een schroef in zijn band die ik weer op weg heb geholpen, de Fransman van 80 die was gevallen en voor wie ik kon helpen een taxi te bellen, de grote zwerfhond die eindeloos achter ons aanliep tot hij op slag werd doodgereden door een auto, Francien Swarts van de LLV Bedaf die we onverwacht tegenkwamen aan de voet van de kathedraal van Santiago, enz..

Bijzonder voor ons is ook de katholieke inslag van de Camino. Wat ons betreft is dat geen bijkomstigheid, maar nog steeds de ziel van het hele gebeuren. Op diverse plaatsen hebben we dat mogen ervaren en meemaken.



Saludos cordiales y deportivo.

Mailen naar [famvandijk@home.nl](mailto:famvandijk@home.nl)